

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anton Coica împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea procesului-verbal și eliberarea ordinului de repartiție și la cererea reconvențională a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui Anton Coica cu privire la evacuarea forțată din bunul imobil

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 decembrie 2016, prin care acțiunea inițială a fost admisă, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă

constată:

La 16 iulie 2015, Anton Coica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea procesului-verbal și eliberarea ordinului de repartiție.

În motivarea acțiunii a invocat că a fost angajat și a activat mai mult de 20 ani în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne.

Indică că s-a adresat în repetate rânduri către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, cu solicitarea a-i elibera ordinul de repartiție la apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, pentru a putea beneficia de dreptul la privatizarea acestuia, însă nu a primit niciun răspuns.

Menționează că la 1 iunie 2015, în baza procesului-verbal nr. 2 al Comisiei pentru soluționarea problemelor locative, a fost examinată cererea privind eliberarea pe numele lui a ordinului de repartitie asupra bunului imobil, în rezultatul căruia Comisia a decis refuzarea eliberării ordinului de repartitie, din motivul dispunerii de alt spațiu locativ.

Susține că la 6 iunie 2015, a depus o cerere prealabilă către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne prin care a solicitat eliberarea ordinului de repartitie la apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX.

Iar prin răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr. 19/7-1211 din 7 iulie 2015, i-a fost comunicat că solicitarea lui a fost examinată și i s-a refuzat în anulara procesului-verbal nr. 2 din 1 iunie 2015 al ședinței Comisiei pentru soluționarea problemelor locative, deoarece conform datelor cadastrale, dânsul dispune de spațiul locativ și anume de casă de locuit individuală, situată în satul XXXXX str. XXXXX r-nul XXXXX.

Remarcă că a activat mai mult de 20 ani în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, cu un stagiul de muncă neîntrerupt și că are la întreținere 4 copii.

Cu referire la prevederile art. 47 din Constituția Republicii Moldova, invocă că primirea bonului de repartitie îi va da o șansă pentru privatizarea apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, deoarece conform certificatului Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale nr. 07-06/1152 din 13 noiembrie 2014, niciunul dintre membrii familiei lui nu au participat la privatizarea fondului de locuințe pe teritoriul mun. Chișinău, drept care i-a fost încălcat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne prin procesul-verbal sus indicat.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 16-20 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 166-167 CPC, art. 50, 55-56, 110 Codul cu privire la locuințe.

Solicită admiterea acțiunii, anulara procesului-verbal al ședinței Comisiei pentru soluționarea problemelor locative nr. 2 din 1 iunie 2015 și eliberarea pe numele lui a ordinului de repartitie la ap. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX.

La 14 septembrie 2015, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere reconvențională împotriva lui Anton Coica cu privire la evacuarea forțată din bunul imobil.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că conform somației Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr. 19/7-1211 din 7 iulie 2015, Anton Coica a fost informat despre necesitatea eliberării locuinței, apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, fiindu-i acordat pentru aceasta un termen de până la data de 3 august 2015, care însă a fost ignorat de către Anton Coica.

Menționează că prin acțiunile lui Anton Coica, ultimul urmărește drept scop îmbogățirea fără justă cauză, deoarece nu locuiește de mai mulți ani la această adresă.

Susține că în casa nr. XXXXX din str. XXXXX locuiesc foștii pensionarii și actualii colaboratori ai Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne.

Explică că din anul 2004, toți colaboratorii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne au solicitat administrației acestuia eliberarea ordinului de repartitie cu ulterioara privatizare a acestora, pe când Anton Coica nu a înaintat o astfel de solicitare, aceasta fiind depusă numai la data de 10 decembrie 2014, fapt ce contravine prevederilor Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324-XII din 10 martie 1993, prin care a fost exclusă sintagma „ai căror locatari au lucrat mai puțin de 10 ani la unitatea respectivă” de la art. 5 alin. (2), adoptată prin Legea nr. 278 din 7 decembrie 2012 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 38, 83, 85 alin. (1), 167, 172-173 CPC, pct. 13 din Legea taxei de stat nr. 1216 din 3 decembrie 1992, art. 109, 160 Codul cu privire la locuințe al R.S.S. Moldovenești.

Solicită admiterea acțiunii reconvenționale și evacuarea forțată din spațiu locativ.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 decembrie 2016, acțiunea inițială a lui Anton Coica a fost admisă.

A fost anulată hotărârea din 1 iunie 2015, inclusă în procesul-verbal nr. 2 al Comisiei privind soluționarea problemelor locative din cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, în partea refuzului în eliberarea lui Anton Coica a bonului de repartitie asupra apartamentului nr. XXXXX situat în mun. XXXXX str. XXXXX.

A fost obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne să elibereze lui Anton Coica bonul de repartitie asupra apartamentului nr. XXXXX situat în mun. XXXXX str. XXXXX.

A fost respinsă acțiunea reconvențională a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 decembrie 2016.

La 5 februarie 2018, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și admitere a acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Obiectează că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a examinat superficial circumstanțele cauzei, iar decizia emisă contravine normelor de drept material și procedural.

Menționează că instanța de apel în motivarea deciziei și-a argumentat poziția superficial, făcând trimitere doar la prevederile art. 110 pct. 6 Codul cu privire la locuințe nr. 2718 din 3 iunie 1983, pe când la momentul apariției litigiului prevederile legale menționate supra nu mai puteau produce efecte juridice asupra situației în cauză, deoarece au fost abrogate.

Consideră eronată concluzia instanței de apel precum că Anton Coica s-a instalat în acest apartament în temei legal și că prevederile legale au fost în vigoare atâta timp cât a existat acordul de a fi instalat în acest apartament.

Astfel, remarcă că potrivit Anexei nr. 18 la Hotărârea Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005 cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile, imobilul din strada XXXXX mun. XXXXX este în proprietatea statului, aflat în gestiunea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne.

Iar potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, proprietarul bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX este Republica Moldova.

Insistă că apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, este un apartament de serviciu, care urmează a fi repartizat familiilor tinere, angajaților din cadrul Serviciului (Inspectoratului), or la materialele cauzei nu există nicio probă care ar confirma dreptul la proprietate și legalitatea instalării în acest apartament a lui Anton Coica.

Obiectează că informația din certificatul eliberat de către Detașamentul Salvatori și Pompieri Ciocana nr. 555 din 24 noiembrie 2014, prin care se adevărește că Anton Coica locuiește la adresa mun. Chișinău str. XXXXX ap. XXXXX și nu dispune de datorii la serviciile comunale, este una eronată, dat fiind faptul că Anton Coica se afla în relații de prietenie cu conducerea de atunci a Detașamentului Salvatori și Pompieri Ciocana.

Consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au luat în considerație argumentele Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, invocate atât în referință și în cererea reconvențională, cât și în cererea de apel.

Este de opinia recurentul, că prima instanță eronat a indicat data de 3 ianuarie 2015 ca fiind data adresării lui Anton Coica cu cerere către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne privind eliberarea ordinului de repartiție pentru ap. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, pe când materialele cauzei confirmă că Anton Coica a depus cererea la 10 decembrie 2014.

Subliniază că conform extraselor din Registrul bunurilor imobile cu numerele cadastrale XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX, Anton Coica are în proprietate 4 terenuri agricole în satul XXXXX r-nul XXXXX, a câte 1,09 ha, 0,223 ha, 0,399 ha și 0,115 ha procurate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 3454 din 24 noiembrie 2004, este deținătorul unui lot de teren pentru construcții de 0,0852 ha și a casei de locuit din satul XXXXX str. XXXXX r-nul XXXXX.

Iar conform adeverinței Primăriei satului Floreni r-nul Anenii Noi nr. 268 din 12 aprilie 2016, Anton Coica locuiește permanent în această localitate.

Relevă că vizele de domiciliu, a lui Anton Coica, a soției și copiilor lui, conform datelor din fișele de însoțire a buletinelor de identitate, sunt stabilite în apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, apartament aflat în proprietatea lui Ghenadii Neverov, care a fost citat și audiat în calitate de martor de partea intimatului.

Mai indică că prima instanță eronat a dedus în pct. 44 al hotărârii, precum că lui Anton Coica i s-a acordat spațiu locativ nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, în legătură cu satisfacerea serviciului în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, or, un ordin de repartiție de tip vechi în baza căruia i-ar fi fost repartizat lui Anton Coica spațiul locativ din litigiu, acesta nu a prezentat nici Comisiei pentru soluționarea prolemelor locative, nici în cadrul ședințelor de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 21 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 132), careva date cu privire la recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean